

[Mimi Jakobsen]

er, og det mener jeg er ganske indlysende. Vi ser de tanker, ministeren er fremkommet med, som fase 3 i en udvikling, hvor første fase hed: adgangskravene må lempes, således at vi får flere elever i gymnasiet. Gymnasiet skal ikke være forbeholdt dem, der er dygtige rent bogligt. Vi skal have en bred ungdomsuddannelse, som ministeren jo også med rette siger at vi har fået. Fase nr. 2 var den rent fysiske udbygning, som dermed var nødvendig. Når man har behovet, man har elevtilgangen, må man naturligvis makke ret og give de nødvendige bevillinger til en udbygning, og det har man jo altså også gjort.

Fase 3 er så, at nu begynder den at knirke. Som flere af os har sagt fra starten, kan man naturligvis ikke ændre elevgrundlaget og samtidig opretholde det faglige niveau og det faglige indhold, der har ligget i gymnasiet tidligere. Det må naturligvis ændres, det er en ganske naturlig følge af fase 1 og fase 2. Jeg vil gerne sige, at CD ikke har støttet fase 1 i hvert fald, men derimod nok den udbygning, der er sket, fordi man jo ikke kan lade eleverne stå på gaden.

Det er altså nogle andre elever, vi har i dag, og det er jo også en klar socialdemokratisk målsætning, det er også en målsætning for LO. Jeg vil da godt forudsige, at enden på denne udviklingstendens bliver, at man får en sammensmeltning, en integration, af de 16-19-åriges uddannelse, som det engang blev udtrykt fra LOs side: således at maskinarbejderen og ingeniøren følges hånd i hånd. Så er man henne i den 12-årige enhedsuddannelse, som man ønsker, men det bliver altså uden CDs hjælp, det kan jeg godt garantere.

Naturligvis er det ikke alene lempelsen af adgangskravene, der har gjort, at tilstrømningen er blevet så stor. Det er gået hånd i hånd med bestræbelser fra erhvervslivet, godt fulgt op af organisationerne, som har set deres snit til at skrue uddannelseskravene i vejret. Man har brugt folkeskolens manglende troværdighed som et argument for at sige: ja men så må vi jo have studenter som ansøgere, som bankelever, som alt muligt andet, hvor en god realeksamen tidligere var tilstrækkelig. Og når man skruer kravene i vejret, har man også mulighed for at klemme lønningerne lidt deropad, og det er jo altid godt. Det betyder, at man i og for sig med kyshånd har taget mod det tilbud, at man kan få folk, der

har en studentereksamen, for det er jo altid garanti for et eller andet, og det vil jeg heller ikke bestride at det er. Det er altså gået hånd i hånd og har medført den udvikling, vi står i nu. Det vil forhåbentlig ændre sig i og med, at vi får udbygget de erhvervsfaglige grunduddannelser eller lærlingeuddannelserne, men vi står i hvert fald med problemerne nu.

Ministerens nævnte selv den større spredning i de faglige forudsætninger, og det har jeg også været inde på. Det er et ubestrideligt faktum, som man må tage højde for, hvis man ønsker den linje, og CD ønsker den altså ikke.

Med hensyn til indholdet ligger der i ministerens tanker en klar videreførelse af tankerne fra folkeskolen. Ministeren har tidligere brugt lignelsen om desmerdyret Rikki-tikkivi, som går ud og siger: »Go and find out«. Væk med paratviden, væk med det konkrete, gå selv ud og find ud af, hvad det drejer sig om. Saml de problemer op, der er relevante, eller som du i øjeblikket har lyst til at diskutere, og så beskæftiger vi os med det. Så kan alle være med, og der er ikke nogen, der bliver tabere, og det er jo da vældig godt.

Hr. Bertel Haarder var meget inde på dette med det tværfaglige, hvorunder man kan gemme alt og ingenting. Man kan altså her selv vælge problemer, man lige kan trække ud af dagspressen, eller hvad man nu føler, og alt kan koges sammen, og det vil naturligvis betyde, at det bare er et spørgsmål om relevans.

At man allerede har øje for det i dag, kan man da tydeligt se af en publikation, der er udgivet af Dansk lærerforeningen i gymnasiet, som hedder »Kantineboykotten«, en samling af tekster om kantineboykotten på de tekniske skoler i efteråret 1977. Det er jo relevant, ikke mindst for det antal studenter, der går ud og påbegynder en EFG-uddannelse efter studentereksamen. Det er selvfølgelig et spørgsmål om det udvidede tekstbegreb, hvor man jo nu kan diskutere alt og ingenting, og som i visse tilfælde har givet sig udtryk i, at man kan blive præsenteret for at skulle kommentere en Tarzantegneserie som studentertil, således som det skete for et par år siden, eller var det sidste sommer? Det hedder også her, at det ikke alene er formålet at præsentere forskellige teksttyper, som i dette tilfælde er løbesedler fra Faglig Ungdom og LLO, som man selv kan studere, det